

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, 18. juli 2014
Sagsnr.: 26682
Dok.nr.: 698263

Fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 421 (FLF alm. del) stillet den 25. juni 2014 efter ønske fra Charlotte Dyremose (KF)

Spørgsmål nr. 421:

”Ministeren bedes kommentere vedhæftede brev fra Human balance Aps og i den forbindelse redegøre for, hvorfor det ikke er tilladt at returnere et i Danmark ikke godkendt produkt til producenten i et andet EU-land, hvor produktet er fuldt lovligt.”

Svar:

Fødevarestyrelsen har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Fødevarestyrelsen har i den konkrete sag påbudt destruktion af nogle partier kosttilskud, fordi planteingredienserne Tribulus terrestris L og Withania somnifera, som findes i partierne, af DTU-Fødevareinstituttet er vurderet at kunne forårsage alvorlige sundhedsskadelige effekter på lever og centralnervesystem. Fødevarestyrelsen har truffet afgørelse på dette grundlag, samt under henvisning til EU’s Fødevareforordningsⁱ artikel 14, hvorefter et parti ikke må markedsføres, når fødevarer vurderes som værende farlig – dvs. sundhedsskadelig eller uegnet til menneskeføde.

Droge listen, som nævnes i henvendelsen fra Human Balance, er en ikke udtømmende liste der opsummerer DTU’s vurderinger af planter og svampe som anvendes i kosttilskud eller urtete. Det er en vejledende liste, og det er stadig virksomhedernes ansvar, at sikre at produkterne ikke er sundhedsskadelige.

Virksomheden har i den konkrete sag efter Fødevarestyrelsens og DTU-Fødevareinstituttets vurdering ikke dokumenteret dette.

Når fødevarer efter artikel 14 i EU’s Fødevareforordning vurderes som værende farlige – dvs. sundhedsskadelige eller uegnede til menneskeføde - gælder det for hele EU-området. Fødevarestyrelsen mener således ikke, at der i henhold til lovgivningen kan gives tilladelse til at returnere partier som disse, som er vurderet farlige, til et andet EU-land med henblik på markedsføring som fødevarer.

Når der udføres opfølgende kontrol efter, at der er påvist manglende overholdelse af fødevarelovgivningen, betaler virksomheden altid for de ekstra omkostninger, som den opfølgende kontrol er forbundet med. Hjemlen til at opkræve dette "kontrolgebyr", fremgår af Fødevarestyrelsens betalingsbekendtgørelseⁱⁱ. Gebyret opgøres efter medgået tid. Fødevareministeriets Klagecenter har i sin behandling af virksomhedens klagesag i oktober 2012 ikke fundet grundlag for at betvivle Fødevarestyrelsens skøn over den forbrugte tid på 19 timer.

Hvis virksomheden måtte blive helt eller delvist frifundet i en efterfølgende straffesag, kan kontrolgebyret blive refunderet.

En afgørelse fra en offentlig myndighed skal følges inden for den fastsatte frist, også selvom der er klaget over afgørelsen. Dette er almindelig praksis. Afgørelsen kan dog tillægges opsættende virkning, hvis virksomheden anmoder om det."

Dan Jørgensen

/Louise Juul

ⁱ Europaparlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed.

ⁱⁱ Bekendtgørelse nr. 1649 af 27. december 2013 om betaling for kontrol af fødevarer, foder og levende dyr m.v.